

Jokaisella meistä on ollut sellainen. Ystävä, jota kukaan muu ei näe, tunne tai kuule. Se on ollut jakamassa ilomme ja surumme varhaisesta lapsuudestamme asti. Ajan myötä se on saattanut poistua luotamme, mutta me muistamme sen aina. Olemme saattaneet kertoa hänestä vanhemmillemme tai muille aikuisille, mutta emme koskaan toisille ystäville.

Mielikuvitusystävästä ei pidä koskaan kertoa oikeille ystäville, se pilaisi kaiken hauskuuden. Katsos, kun sinun mielikuvitusystävääsi ei voi kukaan muu kuin sinä itse nähdä, joten on paljon helpompi kertoa siitä aikuisille. Onhan heillä itselläänkin ollut sellainen, he ymmärtävät. Joillakin on se yhä olemassa, mutta silloin ei taatusti puhuta sellaisesta kenellekään. Vain lapsilla saa olla mielikuvitusystäviä, aikuisten kuuluu olla vakavia ja arvokkaita. Se on heidän mielestään kai sitten haus Kempaa kuin seikkailulle lähteminen, aarteen etsintä tai majan rakentaminen. Mutta joillakin aikuisilla on vielä se lapsuuden kipinä tallella, mikä pitää mielikuvitusystävän elossa. Muut kyllä kutsuvat sitä jollakin pitkällä, vaikealla nimellä ja yrittävät auttaa näitä toisia sulkemalla heidät pois maailmasta. He kun eivät tajua, että auttamisen sijaan se tekee vakavaa ja peruuttamatonta tuhoa, joka taas voi pahimmillaan johtaa oikeaan katastrofiin. Älä koskaan aliarvioi mielikuvitusystävää, se on ahdistettuna hyvin arvaamaton. Ja sillä on erittäin suuri vaikutus ihmisiin, oli sitten kyse aikuisesta tai lapsesta. Se on näennäisesti rauhallinen, leikkii kiltisti ja sen sellaista, mutta ärsytä sitä kerrankin, niin näet kyllä mitä tapahtuu...

Mielikuvitusystävää pitää kohdella kiltisti eikä ajaa sitä väkisin pois, se tietää kyllä itse koska sen tehtävä on täytetty. Mutta, kuten sanottu, aikuisten ei ole helppo ymmärtää tällaisia asioita. Suurimmalla osalla on enää vain muistot tuosta ystävästä, aikuistuminen kun tuo niin paljon uutta mukanaan että jostakin on luovuttava, muuten sitä menee täysin raiteiltaan. Kaikkien mieli ei vain pysty pitämään yllä sitä lapsuuden toivon kipinää, uskoa ihmeisiin ja satuihi samaan aikaan kun pitäisi täyttää veroilmoitusta. Ne ketkä ovat yrittäneet väkisin pitää kiinni mielikuvitusystävästään, halunneet vangita sen ja kieltäytyneet aikuistumasta, heistä voit lukea lehdistä. Samoin kuin niistä, joiden mielikuvitusystävä ei ole kadonnut. Ei tietenkään samoista syistä, sillä onhan se nyt eri asia pakottaa joku olemaan olemassa kuin antaa sen olla sitä. Siksi seurauksetkin ovat erilaisia, vai mistä luulet niiden sänkysi alla piileskelevien mörköjen sinne ilmestyneen? Ne ovat entisiä mielikuvitusystäviä, joita joku ei halunnut päästää menemään ja muuttamaan kauniiksi muistoksi. Siksi kannataakin varoa niitä aikuisia, jotka eivät muista mielikuvitusystäviään lainkaan.